

การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์และหนังสือเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ พัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*

ธรรมรัตน์ อ่ำแจ้ง¹ เพ็ชรี ฐปะวิเชตร์² จารุณี ทิพยมณฑล³

(วันที่รับบทความ: 9 กุมภาพันธ์ 2565; วันที่แก้ไขบทความ: 14 เมษายน 2565; วันที่ตอบรับบทความ: 19 พฤษภาคม 2565)

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านแบบกว้างขวาง และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและ 2) เพื่อนำเสนอการประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์และหนังสือเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีวิธีการดำเนินโดยการสังเคราะห์ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้สร้างแนวทางในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในบทความนี้คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน บทความชิ้นนี้สรุปได้ว่าการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ การอ่านแบบกว้างขวางโดยใช้หนังสือเสริมการอ่าน และความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สามารถนำมาซึ่งองค์ความรู้และนำไปสู่การนำเสนอถึงการประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่ใช้เทคนิคจิ๊กซอว์และหนังสือเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อมุ่งพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ต่อไป

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือ, เทคนิค jigsaw, หนังสือเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ, ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

* บทความวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, E-mail: thummarut.a@gmail.com

² อาจารย์, ปรจํภาควิชาชีวศึกษาและการส่งเสริมสุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

³ อาจารย์, ปรจํภาควิชาหลักสูตร การสอนและการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, E-mail: jarunee.d@cmu.ac.th

Cooperative Learning and English Supplementary Books to Foster English Reading Skills of High School Students*

Thummarut Aumjang¹ Phetcharee Rupavijetra² Jarunee Dibyamandala³

(Received: February 9, 2022; Revised: April 14, 2022; Accepted: May 19, 2022)

Abstract

The purposes of this study were 1) to study the theory of cooperative learning, extensive reading, and reading comprehension and 2) to present the application of the use of cooperative learning with Jigsaw technique and supplementary English books for enhancing mathayom suksa 5 students' English reading comprehension through synthesis the related theory for planning the application using as learning activities for developing English reading skills of students. The sample is 30 mathayom suksa 5 students. The result can be concluded that the study of the cooperative learning, extensive reading, and reading comprehension theories can be applied to create learning activities for developing English reading skills of mathayom suksa 5 students.

Keywords: Cooperative learning, Jigsaw technique, English supplementary books, English reading skills

* Academic Article from Faculty of Education, Chiang Mai University

¹ Student in Master of Education Degree, Language Education Program, Chiang Mai University, E-mail: thummarut.a@gmail.com

² Lecturer, Department of Vocational Education and Wellness Promotion, Chiang Mai University, Tel: 081-3660139

³ Lecturer, Curriculum and Instruction Division, Chiang Mai University, E-mail: jarunee.d@cmu.ac.th

บทนำ

ในยุคปัจจุบัน ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในสังคมทั่วโลกเป็นอันดับต้นๆ รวมถึงเป็นภาษาที่ใช้ศึกษาหาข้อมูล ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในหลักสูตรขั้นพื้นฐาน ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งผู้เรียนยังต้องพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน โดยที่ทักษะการอ่านนั้นถือว่ามีความสำคัญเนื่องจากเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการรับข่าวสาร ข้อมูลและความรู้อันจะนำไปสู่การก่อให้เกิดการพัฒนาตนเองได้ ดังที่ Khuhapinant (1999) ได้อธิบายว่าการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้คนเรารอบรู้ เท่าทันต่อเหตุการณ์ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นการอ่านจึงกล่าวได้ว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ในสภาวะปัจจุบันในประเทศไทย นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวังเท่าที่ควร ซึ่งมีผลสำรวจพบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ซึ่งมากกว่าร้อยละ 70 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับต่ำ ทั้งในด้านโครงสร้างประโยค ด้านความเข้าใจในการอ่าน และด้านคำศัพท์ จากการที่นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง (นงศ์นาค ชาววัง, 2551) ทั้งนี้ สาเหตุของปัญหาที่นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษนั้น อาจเกิดจากปัจจัยรอบด้านในสถานการณ์ปัจจุบัน อาทิ การศึกษาในยุคแห่งความเปลี่ยนแปลงพลิกผันของเทคโนโลยี Disruptive Era และสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส Covid-19 อันส่งผลให้บริบทของห้องเรียนและธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนเปลี่ยนไป จากเดิมที่ผู้เรียนเรียนรู้ในห้องเรียนต้องถูกแทนที่โดยเทคโนโลยีที่ผู้เรียนต้องเรียนในห้องเรียนเสมือนจริง จึงทำให้นักเรียนต้องปรับตัวให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยอาจทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการศึกษาที่ส่งผลให้นักเรียนบางกลุ่มเข้าถึงการศึกษาได้ยากจากความขาดแคลนในด้านอุปกรณ์ อีกทั้งปัจจัยทั้งสองข้างต้นยังส่งผลกระทบให้ครูผู้สอนต้องปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลง จากเดิมที่ครูผู้สอนใช้สื่อทั่วไปต้องถูกแทนที่ด้วยสื่อออนไลน์ โซเชียลมีเดีย หรือแอปพลิเคชัน เพื่อให้เท่าทันต่อสภาพการณ์ได้ทันทั่วทั้งตามยุคสมัยที่เปลี่ยนผ่าน (สุภภัทรวรวิศรา เกตุสุนทร, 2564) อีกหนึ่งปัจจัยที่อาจเกี่ยวข้องกับปัญหาความสามารถในการอ่านของนักเรียนคือการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนแบบเดิมที่เป็นการถ่ายทอดความรู้จากครูไปสู่ผู้เรียนแต่เพียงฝ่ายเดียวหรือที่เรียกว่า Teacher Center อันเป็นผลให้ผู้เรียนไม่เกิดการฝึกทักษะที่สำคัญต่าง ๆ เช่น การฟัง การพูด การอ่าน หรือแม้กระทั่งการเขียนที่เป็นทักษะสำคัญในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้สอนขาดวิธีการสอนที่หลากหลาย ยึดติดกับการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เน้นเพียงแต่ด้านการแปลและการสอนไวยากรณ์ ขาดการเน้นในทักษะอื่น ๆ โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และขาดการดึงดูดความสนใจต่อตัวผู้เรียน อีกทั้งการเรียนรู้ดังกล่าวยังก่อให้เกิดความซ้ำซ้อนจำเจและไม่

ตอบสนองต่อความสนใจของผู้เรียนอีกด้วย (กมล โพธิ์เย็น, 2564) หรืออาจเป็นผลอันเนื่องมาจากพฤติกรรมส่วนบุคคลของผู้เรียน อาทิ การที่นักเรียนไม่กล้าอ่านภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีความคิดว่าไม่ใช่ภาษาแม่ของตน การขาดความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ นักเรียนขาดการฝึกฝนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ทำให้ไม่สามารถที่จะนำทักษะดังกล่าวไปพัฒนาสู่ขั้นการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษได้ ผู้เรียนไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ อ่านออกเสียงไม่ได้ ไม่พึงพาพจนานุกรมเพื่อช่วยค้นหาคำอ่านและคำแปลของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อันนำไปสู่ความรู้สึกเบื่อหน่าย ขาดแรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจในการเรียนและการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และมีอคติทางลบต่อตนเองที่ไปยับยั้งการพัฒนาของผู้เรียนแต่ละคน (สมุทพร เซ็นเชาวนิช, 2551, 15)

ดังนั้น จากปัญหาและสาเหตุของปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนจึงเล็งเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวและพัฒนาความสามารถทางด้านการอ่านของนักเรียนให้มีพัฒนาการที่สูงขึ้น โดยผู้เขียนได้ยกแนวทางการแก้ปัญหาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งถือว่าเป็นอีกหนึ่งการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Active Learning) ที่ตอบสนองและมุ่งเปลี่ยนแปลงและทดแทนการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิม โดยให้จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเพื่อช่วยกันระดมความคิด กล่าวคือการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ สลับหน้าที่ในการเป็นผู้นำและผู้ตามเพื่อให้บรรลุเป้าหมายภาระงานที่ได้รับมอบหมาย โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้มีกิจกรรมหลากหลาย อาทิ Think Pair Share Round Robin และอื่น ๆ โดยกิจกรรมที่น่าสนใจคือการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw technique) ที่แม้จะต่างคนต่างความสามารถในกลุ่มนั้น ๆ ผู้เรียนทุกคนจะไม่ถูกทอดทิ้งไว้ข้างหลังและล้วนแล้วแต่จะเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ครบทุกคน และการจัดการเรียนรู้อย่างดังกล่าวยังสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้จากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมมือกัน และสร้างความเข้าใจของเรื่องราวที่อ่านของผู้เรียนในกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อีกหนึ่งแนวทางในการแก้ไขปัญหการอ่านของนักเรียน แต่กระทรวงศึกษาธิการยังไม่ได้มีการจัดตั้งนโยบายในการนำวิธีนี้มาใช้ในหลักสูตรของสถานศึกษามากสักเท่าไร (กุสุมา, 2020) ซึ่งวิธีนั้นคือการส่งเสริมให้นักเรียนฝึกฝนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านที่เป็นการอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive Reading) อันมีจุดประสงค์ที่มุ่งเน้นในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และช่วยปลูกฝังนิสัยรักการอ่านต่อไป (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2545) ดังที่ Nation (1997) กล่าวว่า การอ่านหนังสือส่งเสริมการอ่านช่วยให้ผู้เรียนโดยเฉพาะผู้เรียนที่ขาดทักษะการอ่านอย่างเข้าใจ สามารถพัฒนาทักษะการอ่าน และสามารถต่อยอดให้เกิดพัฒนาการในด้านการฟัง การพูด การเขียน ไวยากรณ์ และอื่น ๆ อีกด้วย โดยที่ผู้เขียนได้นำชุดหนังสือ

เสริมการอ่านภาษาอังกฤษ Oxford Reading Tree ที่มีเนื้อหาในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนอย่างหลากหลายและหลายระดับ ตั้งแต่ระดับเริ่มต้น ไปจนถึงสูง ผู้อ่านจึงสามารถคัดเลือกเนื้อหาที่หลากหลายเรื่องราวตามความสนใจของแต่ละคน และเป็นไปตามระดับที่เหมาะสมของผู้เรียนรายบุคคล ชุดหนังสือดังกล่าวจึงเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาประยุกต์ใช้ควบคู่กับการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

ดังนั้นบทบาทความขึ้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านแบบกว้างขวางโดยใช้หนังสือเสริมการอ่าน เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่าน และเพื่อเสนอการประยุกต์ใช้หรือสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์และหนังสือเสริมการอ่าน

เนื้อหาสาระ

นับตั้งแต่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560 ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านการอ่านว่าเมื่อจบระดับชั้นมัธยมแล้วจะต้องสามารถออกเสียง ประโยค ข้อความ นิทาน บทกลอนได้อย่างถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ส่งผลให้การอ่านภาษาอังกฤษเป็นอีกทักษะที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดทักษะทางภาษาอื่น ๆ ทั้งด้านการฟัง การพูด และการเขียนได้อย่างต่อเนื่อง อันนำไปสู่การนำไปประยุกต์ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษนี้ได้รับการอธิบายว่า เป็นการตอบสนองทั้งในระดับพื้นฐาน นั่นคือการอ่านออกเสียง ไปจนถึงระดับเชิงลึก นั่นคือการทำความเข้าใจในความหมายที่ผู้เขียนสื่อให้กับผู้อ่านผ่านตัวอักษร (บาร์ง โตรตัน, 2524) หรือเป็นกระบวนการที่นำผู้อ่านเข้าสู่การคิด และเข้าใจหรือปฏิกิริยาได้ตอบกับสิ่งที่ผู้อ่านได้อ่าน โดยที่ผู้อ่านจะต้องเขียนแทนคำพูดก่อนจึงจะเกิดการเข้าใจในกระบวนการดังกล่าว ดังนั้นอาจสรุปโดยสังเขปได้ว่า ความสามารถในการอ่านคือกระบวนการที่ผู้เรียนจะต้องอาศัยความสามารถในการทำความเข้าใจที่ผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ทั้งระดับพื้นฐานและเชิงลึกเพื่อให้บรรลุในการอ่านได้อย่างเข้าใจถ่องแท้ตนเอง ทั้งนี้ ระดับความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนสามารถอธิบายได้จากทฤษฎีของบลูม (Bloom's Taxonomy) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการอ่านเนื่องจากเป็นหนึ่งในพฤติกรรมด้านสมอง สติปัญญา ความรู้คิดอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถแบ่งได้เป็น 6 ระดับ (Bloom et al, 1956) ได้แก่

1. ระดับความรู้จากความรู้ (Knowledge) ซึ่งผู้อ่านสามารถจำแนกเรื่องราวประสบการณ์ต่าง ๆ ออกจากกันได้เป็นอย่างดี

2. ระดับความเข้าใจ (Comprehension) ซึ่งผู้อ่านสามารถอธิบายใจความสำคัญของประสบการณ์ต่าง ๆ และตีความเป็นสรุปได้อย่างตรงประเด็น

3. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) ผู้อ่านสามารถประยุกต์ใช้ประสบการณ์ ความรู้ หรือหลักการต่าง ๆ ที่สั่งสมมาไปแก้ปัญหาในประสบการณ์ใหม่

4. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งผู้อ่านจะต้องแบ่งแยกเรื่องราวหลักออกเป็นส่วนย่อย ๆ ได้อย่างชัดเจน รวมทั้งแก้ปัญหาได้

5. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) ซึ่งผู้อ่านจะต้องสามารถนำส่วนประกอบย่อยต่าง ๆ ไปรวบรวมก่อร่างสร้างเป็นรูปแบบใหม่ให้มีความสดใหม่และแปลกไปจากเรื่องราวเดิม

6. ระดับการประเมิน (Evaluation) ผู้อ่านจะต้องสามารถที่จะตัดสินใจและวัดค่าได้ว่าสิ่งใดถูกหรือสิ่งใดผิด ควบคู่ไปกับการตัดสินใจที่พิจารณาจากกฎเกณฑ์และเหตุผลที่ชัดเจน

ดังนั้น การอ่านจึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญที่ต้องพึ่งพาความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน ควบคู่ไปกับการกระบวนการคิดในสมองที่จะไปสู่การเข้าใจเนื้อหาของเรื่องที่ได้ ซึ่งหนึ่งแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษที่สำคัญ นั่นคือการอ่านแบบกว้างขวาง

การอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive Reading) หมายถึง การอ่านแบบเน้นผู้อ่านเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือผู้อ่านสามารถมีสิทธิในการเลือกสื่อการอ่านได้ตามความสนใจและความเพลิดเพลินของแต่ละบุคคล (Day & Bamford, 1998) โดยการเลือกสรรคือ อาทิ หนังสือเสริมการอ่าน นิทาน วรรณกรรม และอื่น ๆ ที่ใช้อ่านนั้น จะต้องคำนึงถึงระดับความเหมาะสมกับความสามารถทางภาษาของผู้อ่านแต่ละคน รวมไปถึงทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งการอ่านดังกล่าวจึงสามารถนำผู้อ่านไปสู่การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว อีกทั้งยังส่งเสริมหรือปลูกจิตสำนึกให้ผู้อ่านมีนิสัยรักการอ่านอีกด้วย (จันทร์ทอง, 2553) นอกจากนั้น Nation (1997) กล่าวว่า การอ่านแบบกว้างขวางเหมาะสำหรับผู้อ่านที่ขาดการอ่านอย่างเข้าใจในภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษในด้านอื่น ๆ นอกจากการอ่านอีกด้วย อาทิ การฟัง การพูด การเขียน ไวยากรณ์ และอื่น ๆ เป็นต้น

จากงานวิจัยที่ศึกษานักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปี 3 จำนวน 45 คน ซึ่งพบว่าความสามารถในการอ่าน คำศัพท์ และรวมทั้งการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง (อุบลวรรณ, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกุสุมา (2020) ที่ใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยได้ครอบคลุมประเด็น แนวทางการใช้การอ่านแบบกว้างขวาง ระดับความพึงพอใจ และปัญหาในการใช้วิธีดังกล่าว ได้ข้อสรุปว่าวิธีการอ่านแบบกว้างขวางมีศักยภาพในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ถึงแม้ว่าครูผู้สอนจะ

เป็นผู้เลือกหนังสือให้กับผู้เรียนที่อาจขัดแย้งกับหลักการอ่านแบบกว้างขวางที่ว่านักเรียนสามารถเลือกหนังสืออ่านเองได้ แต่ครูผู้สอนก็ได้มีการพิจารณาจากความชอบของเด็กนักเรียนส่วนใหญ่ รวมไปถึงระดับความสามารถของนักเรียนเป็นสัดส่วนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรียบร้อยแล้ว ดังนั้น การอ่านแบบกว้างขวางสามารถที่จะส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนั้นคือความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งควรคำนึงถึงระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนอย่างเหมาะสมเพื่อให้ได้ผลที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อีกหนึ่งแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ผู้เขียนได้คำนึงถึง นั่นคือการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning: CL) ซึ่งหมายถึง วิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในห้องเรียน กล่าวคือ นักเรียนจะต้องทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ภาษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและความสำเร็จของทีม (Harmer, 1991) อีกทั้งสมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องเรียนรู้วัตถุประสงค์ร่วมกันในระหว่างที่ครูผู้สอนได้มอบหมายงานในชั้นเรียน (Slavin, 1995) ซึ่งในแง่ของการสอนภาษา การเรียนรู้แบบร่วมมือได้รับการพิจารณาว่าเป็นแนวทางที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะเป็นประโยชน์และมีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีการสอนในห้องเรียนที่เน้นครูผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ดังนั้น การเรียนรู้ดังกล่าวจึงสามารถนำไปใช้ทั้งในการสอนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศและการศึกษากระแสหลักในวิชาอื่น ๆ ได้อีกด้วย (Richards, Jack & Theodore, 2014) นอกจากนี้ ในแง่ของการเรียนรู้ภาษา ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมวัฒนธรรมของ Vygotsky สามารถเชื่อมโยงกับการเรียนรู้แบบร่วมมือได้เช่นกัน เนื่องจากการเรียนรู้และแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องหรือมุ่งเน้นที่จะสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ภาษาระหว่างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่ง Vygotsky (1980) กล่าวว่าการใช้โซนการพัฒนาใกล้เคียง (The Zone of Proximal Development: ZPD) และทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) มีแนวความคิดที่คล้ายคลึงกันเช่นเดียวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ นั่นคือการมอบหมายให้นักเรียนแก้ปัญหาตามประสบการณ์แต่ละอย่างและทำงานให้เสร็จสมบูรณ์โดยการเรียนรู้กับนักเรียนคนอื่น ๆ ผ่านการพูดคุยหรือปฏิสัมพันธ์แบบมีส่วนร่วม

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นไม่ได้เน้นเพียงแค่การเสริมสร้างทักษะทางภาษาขั้นพื้นฐานในด้านการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด และทักษะทางสังคมสำหรับนักเรียนเท่านั้น แต่ยังพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เป็นมาตรฐานในการเรียนรู้ความรู้ทั้งหมดได้อีกด้วย (Kagan, 2009) ดังที่ Wiederhold (1995) ได้กล่าวเสริมว่า การเรียนรู้ดังกล่าวสามารถเพิ่มพูนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ช่วยให้นักเรียนคิดและตอบคำถามในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการฝึกฝนการใช้ภาษาที่ใช้โต้ตอบกับผู้อื่นได้อีกด้วย ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือได้นำมาซึ่งประโยชน์และช่วยให้ครูผู้สอนในด้านการส่งเสริมให้นักเรียนเพิ่มทักษะทางสังคมผ่านการ

สนทนาร่วมกับผู้อื่น อีกทั้งยังสามารถยกระดับการเรียนรู้ภาษาที่สอง (L2) ของผู้เรียนผ่านบทสนทนาการสื่อสารที่พวกเขาแบ่งปันกับผู้อื่น กล่าวอีกนัยหนึ่งคือนักเรียนมักจะแก้ปัญหาหรือทำงานให้สำเร็จโดยการแลกเปลี่ยนความคิดและการเรียนรู้เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ได้รับโดยใช้ภาษาเป้าหมายที่ครูผู้สอนต้องการสอนให้กับนักเรียนนั่นเอง (Richards, 2014)

การเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นสามารถแตกแขนงหรือมีเทคนิคและกิจกรรมต่าง ๆ ออกไปหลากหลายรูปแบบ ซึ่งล้วนแต่สามารถนำมาใช้กระตุ้นความร่วมมือในห้องเรียนได้ เช่น Think Pair-share, Four Corners, Round Robin, Group Investigation และ Jigsaw (Kagan, 2009) ซึ่งเทคนิคจิ๊กซอว์พื้นฐานหรือกิจกรรมต่อชิ้นส่วนพื้นฐาน (The Basic Jigsaw) เป็นหนึ่งในเทคนิคที่มีชื่อเสียงที่สุด ซึ่งพัฒนาโดย Elliot Aronson ในปี 1971 และต่อมาได้มีการพัฒนาโดยมีรูปแบบที่เรียกว่า Jigsaw II ภายหลังในปี 1986 โดย Robert Slavin ซึ่งเทคนิคจิ๊กซอว์พื้นฐานอาจยกตัวอย่างโดยประกอบไปด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มที่มีสมาชิกประมาณ 4-6 คน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนในทีมจะได้รับชุดหัวข้อความรู้ที่แตกต่างกันซึ่งจะเรียกกลุ่มที่มีความแตกต่างนี้ว่า “กลุ่มบ้าน” (Home groups)
2. หลังการอ่านชุดความรู้ของแต่ละคน นักเรียนในแต่ละกลุ่มที่กำลังศึกษาส่วนเดียวกันจะเข้าร่วม “กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ” (Expert groups) ที่ประกอบด้วยสมาชิกในหัวข้อเดียวกันของกลุ่มบ้านอื่นๆ เพื่ออภิปรายและแลกเปลี่ยนความรู้เนื้อหาซึ่งกันและกัน
3. จากนั้นสมาชิกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจึงกลับไปทีกลุ่มบ้านก่อนหน้าของตนเองดั้งเดิม เพื่อสอนความรู้ที่ได้รับจากกลุ่มก่อนหน้านี้ให้กับเพื่อนร่วมทีม
4. นักเรียนนำข้อมูลโดยการอภิปรายสมาชิกแต่ละคน และสร้างโครงการกลุ่มหรือทำการทดสอบที่ครูผู้สอนมอบหมายเพื่อแสดงการสังเคราะห์ที่นำเสนอโดยสมาชิกทุกคน

ในทางกลับกัน Jigsaw II จะมีรายละเอียดที่ได้พัฒนาต่อออกจาก The Basic Jigsaw นั่นคือครูผู้สอนจะมอบหมายงานหรือการทดสอบให้กับนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือทีละคน แทนที่จะเป็นกลุ่ม โครงงานเหมือนกับ The Basic Jigsaw อีกทั้งคะแนนของแต่ละกลุ่มจะถูกนำมาเฉลี่ยและนำไปเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งกล่าวได้ว่าการเพิ่มการแข่งขันและความท้าทายให้กับนักเรียนได้มากยิ่งขึ้น โดยส่งผลกระทบทำให้ให้นักเรียนเกิดความร่วมมือกันในกลุ่มเพื่อแข่งขันหรือเอาชนะกลุ่มอื่น ๆ ได้มากกว่าเดิม เป็นต้น

นอกจากนั้น งานวิจัยที่ศึกษาการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบต่อชิ้นส่วนหรือจิ๊กซอว์ยังสามารถส่งเสริมพัฒนาการทักษะความเข้าใจด้านการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนของ Udombua Adun (2019) Jing Zhu และ Nitida Adipattaranan (2016) อานาจ สมบัติยานุชิต (2552) และกนิษฐา จิตม (2550) ที่พบข้อสรุปที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ดังกล่าว โดยที่จะต้องเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่ง

สามารถสร้างผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ทางบวกของตัวนักเรียน ดังนั้น จากงานวิจัยข้างต้น สามารถชี้ให้เห็นได้ว่าการเรียนการสอนแบบการอ่านแบบจิ๊กซอว์ และการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนและยังรับผิดชอบในการสอนสมาชิกคนอื่นในกลุ่ม แม้จะต่างคนต่างความสามารถก็ตาม ช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมที่มีต่อตัวนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม การแสดงออกพฤติกรรมด้านการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้การเรียนการสอนในรูปแบบการอ่านจิ๊กซอว์ ซึ่งถือว่าเป็นอีกทักษะที่จำเป็นในการแสวงหาความรู้ซึ่งล้วนแล้วแต่มีความจำเป็นต่อผู้เรียนในการดำรงชีวิตประจำวันในสังคม

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์นั้นได้นำมาประยุกต์ใช้มาอย่างยาวนาน หากมองย้อนกลับมายังสถานการณ์ปัจจุบันที่การศึกษาได้มีการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การประยุกต์ใช้การเรียนรู้ดังกล่าวก็อาจต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เท่าทันต่อยุคสมัยที่เปลี่ยนผ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคสมัยของ Technology Disruption Era หรือแม้กระทั่งสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส Covid-19 ที่ส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติหรือบริบทของห้องเรียนที่เปลี่ยนไป จากเดิมที่เป็นการเรียนในห้องเรียนให้เป็นห้องเรียนรูปแบบออนไลน์ หรือมีเทคโนโลยีเข้ามาช่วย ดังนั้น เช่นเดียวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ที่ควรมีการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ ณ ปัจจุบัน อาทิ การใช้แอปพลิเคชันวิดีโอ Conferencing เช่น Zoom หรือ Google Meet หรือแม้กระทั่งแอปพลิเคชันสื่อและเกมต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนที่เหมาะสมและพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน

ดังนั้น จากการศึกษาวิเคราะห์ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่าการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ การอ่านแบบกว้างขวางโดยใช้หนังสือเสริมการอ่าน และความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สามารถนำไปเสนอแนะและนำไปสู่การประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่ใช้เทคนิคจิ๊กซอว์และหนังสือเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อมุ่งพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ ซึ่งควรปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ดังกล่าวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันได้ต่อไป ซึ่งผู้เขียนได้นำเสนอแนวทางการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์และหนังสือเสริมการอ่านมาประยุกต์ใช้ได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ลักษณะหนังสือเสริมการอ่านที่นำมาประยุกต์ใช้

ผู้เขียนได้คัดสรรและได้มีการนำชุดหนังสือเสริมการอ่าน Oxford Reading Tree Level 7 โดยชุดหนังสือดังกล่าวเขียนขึ้น โดย Roderick Hunt และ Alex Brychta จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Oxford University

ซึ่งถึงแม้ชุดหนังสือดังกล่าวจะเป็นชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษของเด็กที่เป็นเจ้าของภาษาและเป็นหนังสือสำหรับเด็กที่มีช่วงอายุที่เหมาะสมสำหรับเด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แต่เนื่องจากระดับการใช้ภาษาและระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนช่วงระดับชั้นดังกล่าวนี้ ผู้เขียนได้พิจารณาตามระดับความเข้าใจในการอ่านของ Bloom's Taxonomy และตัดสินใจว่าชุดหนังสือดังกล่าวนี้สามารถนำมาใช้ประกอบการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนได้เนื่องจากหนังสือสำหรับมัธยมศึกษาตอนต้นของเจ้าของภาษานั้นมีความสามารถในการอ่านที่ค่อนข้างใกล้เคียงกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยชุดหนังสือมีวงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมอื่น ๆ จากประเทศต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมอื่น ๆ ได้อีกทั้งยังมีการนำเสนอรูปภาพที่สามารถอธิบายถึงเรื่องราวในแต่ละย่อหน้าประกอบให้นักเรียนได้สามารถเดาความหมายหรือเห็นภาพตามในแต่ละย่อหน้าได้อย่างถูกต้อง ซึ่งผู้สอนสามารถดัดแปลงหนังสือดังกล่าวเป็นไฟล์ PDF เพื่อให้สามารถแชร์เป็นสื่อให้นักเรียนสามารถดาวน์โหลดและใช้ในการกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะจัดขึ้นได้ต่อไปในอนาคต โดยที่ผู้เขียนจะยกตัวอย่างหนังสือจำนวนหนึ่งเรื่องที่จะนำมาใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนหนึ่งแผน คือเรื่อง Australian Adventure ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการผจญภัยในประเทศออสเตรเลียผ่านการเล่าเรื่องของตัวละคร โดยจะอธิบายถึงแนวทางในการประยุกต์ใช้หนังสือในหัวข้อถัดไป

2. ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล

ผู้เขียนสามารถนำทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ ที่อาจนำเสนอเป็นแนวทางในการจัดแผนการเรียนรู้จำนวน 1 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 4 คาบ โดยมีรายละเอียดตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ชื่อแผนการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง: Australian Adventure
ระยะเวลา	เวลา 50 นาที (จำนวน 4 คาบ)
วัตถุประสงค์การเรียนรู้	เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการความสามารถด้านการอ่านในระดับความเข้าใจตามทฤษฎีของ Bloom's Taxonomy
กิจกรรมการเรียนรู้	1. ครูผู้สอนชี้แจงหรือเกริ่นนำเกี่ยวกับหัวข้อและเนื้อหาของหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Australian Adventure โดยตั้งประเด็นคำถามปลายเปิดก่อนการอ่านหนังสือเกี่ยวกับประเทศออสเตรเลีย เพื่อฝึกความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับความรู้จากความจำ (Knowledge) ซึ่งผู้อ่านสามารถจำแนกเรื่องราวประสบการณ์ต่างๆเกี่ยวกับประเทศดังกล่าวออกจากประเทศไทยได้อย่างถูกต้อง และระดับการประยุกต์ใช้ (Application) โดยนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมของนักเรียนไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการตอบคำถาม 2. ครูผู้สอนแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยๆ กลุ่มละประมาณ 4-6 คน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนในทีมจะได้รับชุดหัวข้อความรู้ที่แตกต่างกัน อาทิ เนื้อหา 1-2 หน้า ต่อ 1 คน ซึ่งจะเรียกกลุ่มที่มีความ

	แตกต่างกันว่า “กลุ่มบ้าน” (Home groups) และครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนอ่านเนื้อหาที่ตนเองได้รับมอบหมายอย่างคร่าวๆ โดยใช้เทคนิค Skim and Scan 3. ครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนที่ได้เนื้อหาเดียวกันเข้าร่วม “กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ” (Expert groups) เพื่ออภิปราย และแลกเปลี่ยนความรู้เนื้อหาซึ่งกันและกัน ซึ่งนักเรียนจะสามารถฝึกฝนความสามารถด้านการอ่านในระดับความเข้าใจได้หลายระดับ ได้แก่ ระดับความเข้าใจ (Comprehension) ซึ่งผู้อ่านสามารถอธิบายใจความสำคัญของประสบการณ์ต่างๆ และตีความเป็นสรุปร่วมกันในกลุ่มได้อย่างตรงประเด็น รวมไปถึงระดับการวิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งผู้อ่านจะต้องแบ่งแยกเรื่องราวหลักออกเป็นส่วนย่อยๆ ได้อย่างชัดเจน 4. ครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนสมาชิกรวมกลุ่มกลับไปกลุ่มบ้านของตน เพื่อสอนความรู้ที่ได้รับจากกลุ่มก่อนหน้านี้ให้กับเพื่อนร่วมทีม ซึ่งสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับต่างๆ ได้แก่ ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) ซึ่งผู้อ่านจะต้องสามารถนำส่วนประกอบย่อยต่างๆ ไปรวบรวมก่อร่างสร้างเป็นรูปแบบใหม่ให้มีความสดใหม่และแปลกไปจากเรื่องราวเดิม 5. นักเรียนนำข้อมูลความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนร่วมกันในกลุ่ม เพื่อนำไปทำการทดสอบที่ครูผู้สอนมอบหมายเพื่อแสดงการสังเคราะห์และการประเมินที่นำเสนอโดยสมาชิกทุกคน อาทิ การทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการเรียน
การวัดผลความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ	แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการเรียน โดยเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อที่อิงตาม Bloom's Taxonomy

จากการนำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนการสอน และการประเมินผล โดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์และหนังสือเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แล้วนั้น สามารถสรุปได้ว่าผู้เขียนหรือผู้วิจัยที่สนใจการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว สามารถนำแนวทางดังกล่าวในการวิจัยในชั้นเรียนได้ต่อไป โดยอาจมีการปรับเปลี่ยนโดยใช้โปรแกรมการเรียนแบบ Online โดยใช้แอปพลิเคชัน Video Conferencing ที่สามารถจัดกิจกรรมได้ต่อไปในอนาคต อาทิ Zoom หรือ Google Meet ที่มีฟีเจอร์ในการแบ่งกลุ่มย่อยของนักเรียนได้ หรือการใช้สื่อออนไลน์ประเภทสื่อนำเสนอ Powerpoint และสื่อแอปพลิเคชันเกมออนไลน์ที่ใช้ประกอบการสอน Kahoot Vonder Go และอื่น ๆ เป็นต้น อีกทั้งผู้เขียนยังได้เล็งเห็นถึงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวได้ ต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนควรพึงตระหนักถึงการเลือกหนังสือเสริมการสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนตามความสนใจของผู้เรียน
2. ครูผู้สอนควรคำนึงถึงระดับหรือพื้นฐานความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนเป็นรายบุคคลให้เหมาะสมกับเนื้อหาของหนังสือ
3. ครูผู้สอนควรส่งเสริมหรือปลูกฝังให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่จะนำไปสู่ทักษะการอยู่ร่วมกันทางสังคมของนักเรียนในอนาคต

4. ครูผู้สอนควรประยุกต์ ปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ให้เท่าทันต่อสภาพการณ์ปัจจุบัน อาทิ การปรับตัวของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์และหนังสือเสริมการอ่านในห้องเรียนออนไลน์ โดยการใช้เทคโนโลยีและแอปพลิเคชันเข้าช่วย

5. ครูผู้สอนควรคำนึงถึงและศึกษาทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อาทิ องค์ประกอบทั้ง 3 ในทฤษฎี Zone of Proximal ของ Vygotsky ได้แก่ (1) การมีนักเรียนเก่งในกลุ่มเพื่อสอนนักเรียนคนอื่นที่อ่อนกว่า (2) การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในกลุ่มนักเรียน และ (3) การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) หรือกิจกรรมเสริมพัฒนาการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เป็นต้น

บทสรุป

จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทความชิ้นนี้สามารถสรุปได้ว่าการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ การอ่านแบบกว้างขวางโดยใช้หนังสือเสริมการอ่าน และความสามารถทางการอ่าน สามารถนำไปเสนอแนะหรือประยุกต์ใช้และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่ใช้เทคนิคจิ๊กซอว์และหนังสือเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อมุ่งพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้เขียนต้องการศึกษาและวิจัยเป็นตัวอย่างวิจัยในภาคหน้า ทั้งนี้ การประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์และหนังสือเสริมการอ่านนั้น จะต้องมีการประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบทที่เปลี่ยนไปตามยุคสมัยปัจจุบันที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากห้องเรียนออนไลน์และการเข้าแทรกแซงของเทคโนโลยี อีกทั้งครูผู้สอนควรมีการสืบค้นและศึกษาแนวคิดหรือทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคจิ๊กซอว์ รวมไปถึงการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างเหมาะสมตามระดับชั้นและความสามารถและเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ที่มากขึ้น อาทิ ทฤษฎี ZPD Scaffolding และอื่น ๆ เป็นต้น ผู้เขียนหวังอย่างยิ่งว่าบทความชิ้นนี้จะสามารถเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนทั้งครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อที่จะมุ่งพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ หรือแม้กระทั่งต่อครูผู้สอนวิชาหรือกลุ่มสาระอื่น ๆ ที่กำลังศึกษาหรือสนใจแนวคิดที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ และเทคนิคจิ๊กซอว์ของการเรียนรู้ดังกล่าว ในการนำไปเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้หรือเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวได้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐา จิณม. (2550). การใช้กิจกรรมต่อชิ้นส่วนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน การพูดภาษาอังกฤษ และทักษะทางสังคมของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กมล โพธิเย็น. (2564). Active Learning : การจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 19(1), 11-28.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์แห่งประเทศไทย.
- นงคณา ขาววัง. (2551). การสำรวจปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1, 2, 3 และ 7. ปรียานุพนธ์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2524). การศึกษาผลของการปริวรรตในประโยคภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญ โลก. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาพัฒนาการเรียนการสอน 0506703. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศุภภัทรวริศรา เกตุสุนทร และฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี. (2564). การศึกษาในยุค Disruptive Technology. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, 5(3), 73-86.
- สมุทร เชนเขวนิช. (2551). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภาพร ศรีศิลป์. (2557). รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. นาคบุตรปริทรรศน์, 6(3), 75-85.
- อุบลวรรณ พันธุ์พรหม. (2560). การใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านการเขียนและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 9(2), 363-375.
- อำนาจ สมบัติยานุจิต. (2552). การใช้นิ้อหาท้องถิ่นในการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด การอ่านภาษาอังกฤษและความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Bloom, Benjamin S., et al. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives*. New York: David Mackey Company.

- Day, R., & Bamford, J. (1998). *Extensive Reading in the Second Language Classroom*. Cambridge University Press.
- Harmer, J. (1991). *The Practice of English Language Teaching*. United States of America: Longman.
- Iwahori, Y. (2008). "Developing Reading Fluency: A Study of Extensive Reading in EFL". *Reading in a Foreign Language*. 20(1): 70-91.
- Janthong, J. (2553). *Integration Questioning and Extensive Reading to Support English Reading Comprehension and Reading Habit*. Unpublished master's thesis. Prince of Songkla University.
- Kagan, S., & Kagan, M. (2009). *Kagan Cooperative learning*. Kagan Publishing.
- Khuapinant, C. (1999). *Reading techniques*. Bangkok: Burapasarn.
- Masae, K., & Charumanee, N. (2020). The Use of Extensive Reading to Develop English Reading Ability. *Kasem Bundit Journal*, 21(1), 100-115.
- Nation, P. (1997). The Language Learning Benefits of Extensive Reading. *The Language Teacher*, 21(5), 69-82. Retrieve December 22, 2001, from <http://langue.hyper.chubu.ac.jp/jalt/pub/tlt/97/may/benefits.html>
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge university press.
- Roger, T., & Johnson, D. W. (1994). *An Overview of Cooperative Learning*. Creativity and Collaborative Learning, 1-21.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative Learning: Theory, Research, and Practice*. Boston: Allyn and Bacon.
- Udombua, A., & Phusawisot, P. (2019). The Effect of Jigsaw Technique on English Reading Comprehension Skills in Thai Secondary School. *Journal of Education, Mahasarakham University*, 13(4), 7-24.
- Vygotsky, L. S. (1980). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Harvard university press.
- Wiederhold, C. (1995). *The Q-matrix: Cooperative Learning and Higher Level Thinking*. Skylight Professional Development.
- Zhu, J., & Adipattaranan, N. (2016). Using Jigsaw Reading and Semantic Mapping Activities to Develop English Reading and Writing Abilities Among Mathayom Suksa 4 Students. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*, 9(5), 173-184.
